

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν παραμονήν τῆς Πρωτοχρονιάς, ἡμέραν Τετάρτην, 31^η Δεκεμβρίου 2009/13^η Ἰανουαρίου 2010, ἤδη ἀπό τῆς 4.00 μ.μ ὥρας, ἤρχισαν νά προσέρχωνται εἰς τήν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ Πατριαρχείου κληρικοί, μοναχοί, προσκυνηταί ἐξ Ἑλλάδος, Ρωσίας καί Ρουμανίας, Ἕλληνες τῆς παροικίας καί ἀραβόφωνοι Ὀρθόδοξοι. Περί τήν 5.00 μ.μ. εἶχαν πληρώσει τήν αἴθουσαν ἕως καί τοῦ τελευταίου καθίσματος καί πολλοί ἴσταντο ὄρθιοι. Τήν ὥραν ταύτην καί ἐν ᾧ οἱ Ἀγιοταφῖται Ἀρχιερεῖς καί Ἱερεῖς εἶχον λάβει τάς θέσεις τῶν πέριξ τοῦ θρόνου, προσῆλθεν εἰς τήν αἴθουσαν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ'.

Τότε οἱ ψάλται ἔψαλαν τό Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς τῆς Περιτομῆς τοῦ Χριστοῦ: «Μορφὴν ἀναλλοιώτως...» καί τοῦ Ἀγίου Βασιλείου: «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου». Εὐθύς ἀμέσως ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τήν πρωτοχρονιάτικην ὁμήγυριν ὡς ἐξῆς:

«Αἱ πορεῖαι σου ὁ θεός, αἱ πορεῖαι Σου μεγάλαι καί θαυμασταί. Διό τῆς οἰκονομίας Σου τήν δυναστείαν μεγαλυνοῦμεν ὅτι φῶς ἐκ φωτός, ἐπιδημήσας εἰς ταλαίπωρον κόσμον Σου, καί τήν πρώτην ἀνεῖλες ἀράν, τοῦ παλαιοῦ Ἀδάμ, ὡς ηὐδόκησας Λόγε, καί ἡμῖν ἐν σοφίᾳ, καιρούς καί χρόνους ὑπέθου, τοῦ δοξάζειν τήν παντουργικήν Σου ἀγαθότητα. Κύριε, δόξα Σοι»

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί.

Ὁ ἔνσαρκος Λόγος τοῦ θεοῦ Πατρός, ὡς λέγει ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας, ἔθεσε τήν ἀρχήν τῶν καιρῶν καί τῶν χρόνων, διὰ νά δοξάζωμεν τήν παντουργικήν Αὐτοῦ ἀγαθότητα.

Τό γεγονός τοῦτο, δηλαδή τήν ἀρχήν τοῦ νέου χρόνου ἐορτάζομεν καί ἡμεῖς σήμερον μετὰ τῆς ἐορτῆς τῆς κατὰ σάρκα περιτομῆς τοῦ Κυρίου καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ὡς καί τῆς μνήμης τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας τοῦ Οὐρανοφάντορος.

Τό τέλος καί ἡ ἑναρξίς τοῦ ἐνιαυσίου κύκλου ἀποτελεῖ ὅπωςδήποτε σημαντικόν ἱστορικόν γεγονός, τόσον εἰς τόν κοινωνικόν, ὅσον καί εἰς τόν προσωπικόν βίον ἐνός ἐκάστου ἐξ ἡμῶν.

Ὁ δέ ὁρισμός τοῦς ἐνιαυσίου κύκλου ἢ καλλίτερον εἶπεῖν, τοῦ χρόνου, ἐπιδέχεται ἐρμηνεῖαν φιλοσοφικήν, κοσμικήν ἀφ' ἐνός καί χριστιανικήν /ἐκκλησιαστικήν ἀφ' ἑτέρου.

Ἡ περί χρόνου ἐνιαυσίου κύκλου θεώρησις ἡμῶν εἶναι ἡ ἐκκλησιαστική τοιαύτη. Καί τοῦτο, διότι ζῶμεν καί κινούμεθα ἐντός τοῦ χώρου καί χρόνου τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Νέου Ἀδάμ, ὁ ὁποῖος ἐπεδήμησεν ἐκ τοῦ ταλαιπώρου ἡμῶν κόσμου καί ἀνεῖλε τήν πρώτην ἀράν, κατάραν τοῦ Παλαιοῦ Ἀδάμ.

Ὁ δὲ χρόνος τῆς Ἐκκλησίας καλεῖται χρόνος λειτουργικός καί προσδιορίζεται ἀπὸ τὸ λειτουργικὸν μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας, ἡ ὁποία καί ἀποτελεῖ τὴν καρδίαν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς λατρείας.

«Ἐν τῇ θείᾳ λατρείᾳ ὁ Χριστὸς ἐνοῦται μεθ’ ἡμῶν οὐχὶ ὡς ὑποκειμενικὸν βίωμα, ἀλλ’ ὡς ἀντικειμενικὴ πραγματικότητα».

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Χριστὸς ὡς Πανουργγὸς ἀναδεικνύεται ὁ ἐξουσιαστής τοῦ χρόνου καί τοῦ χώρου. Τοῦτο δὲ σημαίνει ὅτι παρελθόν, παρόν καί μέλλον παρουσιάζονται ὡς διαρκές παρόν καί ἄνευ χρονικοῦ βάθους.

Αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι καί ἡ αἰωνία βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑπὸ τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγκαινισθεῖσα διὰ τῆς φανερώσεως τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ.

Τὸν Δημιουργὸν λοιπὸν καί Πρύτανιν πάσης κτίσεως ὁρατῆς τε καί ἀοράτου, τὸν θέμενον καιροὺς καί χρόνους ἱκετεύσωμεν καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὅπως διὰ πρεσβειῶν τῆς Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας καί τῶν μεσιτειῶν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου τοῦ Μεγάλου καί ἐλεήμονος, «στεφανῶσθαι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς Χρηστότητος Αὐτοῦ εὐλογίαις», φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τὸ χριστεπώνυμον αὐτοῦ πλήρωμα τὸ εὐσεβές ἡμῶν γένος, τὴν Γεραράν ἡμῶν Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα καί σύμπαντα τὸν κόσμον.

Αἴσιον καί εὐτυχές καί εὐλογημένον παρὰ Κυρίου τὸ νέον ἔτος. Ἀμήν».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος ἔκοψε τὴν βασιλόπιτταν καί ἔδωκεν εἰς ἕνα ἕκαστον τὸ μερίδιον αὐτοῦ, εὐχόμενος αὐτῷ ἔτη πολλά.

Ἐν ᾧ ἐλάμβανε χώραν ἡ διανομή τῆς βασιλόπιττας, οἱ δόκιμοι τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς ἔψαλλον τὰ κάλαντα τοῦ Ἁγίου Βασιλείου: «Ἀρχιμηνιά κι ἀρχιχρονιά...» καί «Ἡμεῖς ἡ νέα γενεά...».

Τὸ φλουρί τῆς βασιλόπιττας ἔτυχε εἰς τὸν Γενικὸν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Σωτήριον Ἀθανασίου.

Τὴν πρωΐαν τῆς 1^{ης} /14^{ης} Ἰανουαρίου 2010 ὁ Μακαριώτατος ἔκοψε τὴν βασιλόπιτταν διὰ τὴν Ἀγιοταφίτικὴν Ἀδελφότητα μετὰ τὴν θ. Λειτουργίαν εἰς τὸν μοναστηριακὸν ναὸν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης εἰς τὸ Ἐπιτροπικόν, τὴν αἴθουσαν ὅπου καθ’ ἐκάστην μετὰ τὴν ἀκολουθίαν πίνουν τὸν καφέ των οἱ Πατέρες μέ ὀλίγον ψωμίον, εὐχόμενος αὐτοῖς εἰρηνικόν, εὐλογημένον καί καρποφόρον τὸ Νέον Ἔτος 2010.

Τὸ ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας τῆς Πρωτοχρονιάς περί ὥραν 4.30 μ.μ. ὁ Μακαριώτατος ἔκοψε τὴν βασιλόπιτταν εἰς τὴν Πατριαρχικὴν Σχολὴν τῆς Σιών, εὐχόμενος εἰς τοὺς καθηγητάς καί τοὺς δοκίμους μαθητάς εἰρηνικόν καί εὐλογημένον τὸ Νέον Ἔτος 2010. Διὰ τοὺς δοκίμους μαθητάς ἰδιαιτέρως ὁ Μακαριώτατος ἠύχθη τὸ ἔτος πλούσιον εἰς ἐπιτεύγματα μαθητικῆς προόδου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder